

que li pertocà viure. Ensofereix una imatge polièdrica molt documentada sobre la Catalunya artística posterior al Noucentisme i aporta interessants dades sobre la relació entre política i art, amb la descripció de fets molt concrets i ben documentats.

Les aportacions gràfiques documentals resulten interessants, si bé escasses. Per contra, el nombre de reproduccions de les obres de Benet ens permet seguir de manera exhaustiva la trajectòria i l'evolució plàstica de l'artista, malgrat que la maquetació de Verònica Moretta Baulies abusi de la reproducció a doble pàgina d'algunes imatges, que tant perjudica la correcta visió de les pintures que així es presenten.

L'autor, encara que no ens ofereixi peus de pàgina, ni un índex bibliogràfic, insereix en el text totes les fonts utilitzades per a documentar la informació desglossada al seu treball. Ara bé, tenint en compte la riquesa d'aportacions d'aquest estudi, s'hi troba a faltar un índex onomàstic o analític que faciliti les consultes; hem de tenir en compte que no solament som davant d'un bell exemplar editorial, sinó també d'una obra susceptible de ser consultada sovint pels historiadors de l'art.

Ana Fernández Álvarez

OBRA COL·LECTIVA. Testimoni del passat, esperança de futur. Parròquia de Sant Josep 1932-2007. Terrassa: Parròquia de Sant Josep, 2007. 184 pàgines.

El llibre de la parròquia de Sant Josep ha estat escrit per una comissió ("els i les del llibre") auspiciada pel Consell Pastoral. La publicació es divideix en cinc apartats: els antecedents històrics, enfilall de testimonis, els grups, cronologia i estadística, i el testimoni dels preveres. Algunes fotografies de totes les èpoques il·lustren els diversos apartats.

Malgrat que la Parròquia va néixer l'any 1932, s'expliquen antecedents arqueològics de Terrassa i l'antiga Ègara, ibèrica, romana i episcopal, a més de la divisió del terme del Castell de Terrassa, la Quadra de Vallparadís i la masia de Can Palet de la Quadra. Els antecedents més recents es remunten a la restauració de la monarquia borbònica, al darrer terç del segle XIX, centrada en la història de Terrassa, per continuar amb la del barri de Can Palet, a l'entorn de la masia que li dona nom, i posar-la en relació amb la història contemporània de la població i dels barris de Terrassa. Fins aquí, la part pròpiament històrica del llibre.

"Enfilall de testimonis" és un recull de veus i comentaris de persones del barri i relacionades amb la vida parroquial dels darrers setanta -cinc anys, des dels més grans fins aels més joves. L'apartat dels grups és una enquesta realitzada als grups que, actualment i en el passat, han tingut representació al Consell Pastoral.

Per finalitzar, els darrers apartats els constitueixen una cronologia dels fets socials i pastorals més destacats de la parròquia i les entrevistes als sacerdots que hi han passat per la mateixa des de

l'any 1965. En resum, un mirall actual de veure i viure la Parròquia de Sant Josep i la seva història, per part d'algunes persones de la seva comunitat.

Domènec Ferran i Gómez

RIUS I MOSOLL, Ramon. Parròquia de la Sagrada Família. Quaranta anys d'història i vida (Terrassa, 1932-1972). Terrassa: Fundació Torre del Palau, 2008. 413 pàgines.

El llibre el componen cinc apartats, amb il·lustracions fotogràfiques (més els annexos): “Remembrança dels orígens (1920-1932)”; “Naixement de la Parròquia de la Sagrada Família (1920-1932)”; “La difícil postguerra. L'ecònom Josep Sans (1939-1946)”; “Mossèn Joan Fortuny, l'home providencial, l'home de Déu (1946-1959)”; “Mossèn Albert Viladrich i Vendrells, la fidelitat a una magnífica herència (1960-1971)”.

L'edició es correspon amb la celebració del setanta-cinquè aniversari de la creació de la Parròquia, el (1932), any en què, per decisió del Bisbe de Barcelona Manuel Irurita es varen anar creant parròquies en relació amb als barris que anaven creixent i expandint-se a la ciutat; en aquest cas, fins llavors pertanyia a la parròquia de Sant Pere.

Les parròquies han format part de la vida dels barris i en són un testimoni històric de primera mà; alguns moments han assolit un protagonisme de compromís social i cultural cabdal, en

els darrers cent anys d'història dels terrassencs. Aquesta publicació, minuciosament documentada, és un testimoni de la “petita” història d'una comunitat cristiana compromesa amb el seu barri i amb la ciutat, i tanmateix és una eina útil que va omplint forats en la història social de Terrassa.

Domènec Ferran i Gómez

TOURÓN SALA, Daniel; GARCÍA-SEDAS, Pilar. Chinchachoma. Escolapio y callejero mexicano por convicción. Lleida: Editorial Milenio, 2008. 207 pàgines.

A primer cop d'ull, i atenent un títol prou enigmàtic, aquesta obra no sembla plantejar aparentment cap mena de relació amb la ciutat de Terrassa. Tanmateix, quan hom descobreix aquest vincle, mitjançant la lectura del llibre o perquè es tenen certes nocions de la història social de la Terrassa del segle XX, comprèn el lligam i la importància d'aquest personatge, anomenat *Chinchachoma*, per a la ciutat. Alejandro García-Durán, el pare *Chinchachoma*, nasqué l'any 1935 a Barcelona i va ser protagonista, en la seva condició de sacerdot escolapi, durant ben bé una dècada, entre 1962 i 1972, al barri de les Arenes de Terrassa. La seva llarga experiència d'ajuda i dedicació als més desvalguts i als més desfavorits, però, no va ser, ni molt menys, finalitzada amb la seva arribada a Terrassa. Una bona part de la seva vida la passà a Mèxic, ajudant